

**Ольга Семидьянова
віддала життя
за Україну і 12 своїх
дітей**

с. 3

Фото із сайту rbc.ua.

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні

+

22 березня 2022 року №11 (224) Ціна 7 грн

4 820230 060027 >

НАРОДНИЙ ГЕРОЙ

Фотоколаж із сайту segodnya.com.

«У той момент було стільки адреналіну, що його можна було відрами носити, аж підстрибував!»

Російський літак Су-35 вартістю у десятки мільйонів доларів збив... «листоноша Печкін»

Про менеджера Укрпошти із Чернігова Сергія Чижикова (на фото) говорить тепер вся країна. А Президент Володимир Зеленський нагородив його орденом Богдана Хмельницького III ступеня

Закінчення на с. 5

БОЛИТЬ!

Фото з сайту amazing-ukraine.com.

Вони пожертвували найдорожчим, щоб ви могли читати навіть цей номер газети.

За 10 днів війни родина втратила 2 синів — загинули рідні брати зі Львівщини

Воїни-герої Кирило і Василь Вишивані (обоє на фото) пішли у засвіти з різницею трохи більше тижня

с. 6

ПАТРІОТ ІЗ КОЛИСКИ

Фото із фейсбук-сторінки ТРС «Бориспіль».

«Козаче, спочатку запишемо тебе в добровольці!»

«Мамо, не лайте Героя!»: 11-річний хлопець пробрався вночі до загону тероборони, щоб захищати Україну

П'ятикласника дуже засмутило, що його одразу не взяли на службу

с. 7

● **ГЕРОЯМ СЛАВА!**

Фото із сайту segodnya.ua.

«Нам тяжко на серці від усвідомлення недавньої втрати — смерті члена нашої спільноти ветеранів. Він загинув, боронячи свою країну», — йдеться на офіційному сайті фонду принца Гаррі та Меган Маркл.

Принц Гаррі оплакує смерть друга-патріота з України

Член спільноти Invictus Games (Ігри нескорених) Сергій Караїван поліг у бою з окупантами

Василь КІТ

Нагадаємо, що Ігри нескорених — це засновані принцом Гаррі міжнародні спортивні змагання, в яких беруть участь поранені військовослужбовці. Сергій Караїван, колишній учасник Ігор від збірної України, загинув у бою 13 березня 2022 року. «Наші думки із його сім'єю, друзями та всією спільнотою, — йдеться у заяві Invictus Games з приводу загибелі Героя. — Менеджерка української команди Ігор нескорених Оксана повідомила нам, що було важко дізнатися про смерть Сергія, оскільки бойові дії тривають. «Коли ми переможемо, ми згадуватимемо його життя, говоритимемо про нього, про його почуття гумору, професіоналізм, патріотизм і спортивні досягнення, — каже Оксана. — І ми будемо обійматися, і плакати, і сміятися, тому що спогади про нього приносять радість і щастя. Будь ласка, не думайте про Сергія як про мученика, йому це не сподобається. Думайте про нього як про видатного члена спільноти Invictus Games, героя та захисника українського народу».

Вічна пам'ять Герою!

● **ПРЯМА МОВА**

Сергій МАРЧЕНКО,
блогер, про НАТО:

З подивом читаю претензії до НАТО. НАТО, закрий небо! НАТО, дай ППО! НАТО, введи війська! А на підставі чого претензії? Ми воювали за НАТО? Можливо, платили якісь внески? Ніт. Ми 20 років роздувалися, вступати нам в НАТО чи ні. І не вступили. Пам'ятаєте чому? Щоб не провокувати московію, ага! Правда в тому, що НАТО — оборонний союз ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ. Ми не стали членами НАТО через своїх кволих політиків та їхніх інфантильних виборців. НАТО не несе перед Україною навіть найменших зобов'язань. Правда в тому, що саме члени НАТО зараз рятують життя наших воїнів. Їхня зброя палить ворожі танки і літаки. Члени НАТО приймають наших біженців. Члени НАТО рятують нашу економіку. Члени НАТО множать економіку московії на нуль, незважаючи на свої збитки. Правда в тому, що ми не можемо повторювати своїх помилок і втратити шанс стати членами НАТО. Надто висока була їх ціна для всіх нас.

● **НА ПЕРШИХ РОЛЯХ**

Олена Зеленська: «Як і кожна жінка, я боюся за свого чоловіка»

«Він захищатиме країну до самого кінця», — заявила перша леді в інтерв'ю американському телеканалу ABC News

Лія ЛІС

«Сьогодні дружнього поплескування по плечу недостатньо. Сьогодні слів співчуття та за непокоєння недостатньо», — наголосила Олена, закликавши США та європейські країни посилити санкції проти росії, закрити небо над Україною чи принаймні надати засоби, щоби українці самі змогли його боронити.

Олена Зеленська заявила: російські ракети, що падають на мирні квартали українських міст, — це не просто війна, а геноцид. Перша леді ще раз нагадала

«Олена Зеленська своє звернення до американських журналістів записала наперед, оскільки спілкуватися телефоном їй було би зараз небезпечно.

світові, що в Маріуполі, Харкові, Ірпені, Сумах та інших містах мільйони людей залишилися без води, їжі та ліків, а російські окупанти блокують гуманітарну допомогу.

Не підбираючи слів, дружина Володимира Зеленського розкритикувала західних лідерів, які роками мовчать у той час, як Путін перетворює свою націю на безхарактерних рабів. Американцям та європейцям вона нагадала, що люди, яких

Фото із сайту vogue.ua.

«Кожен ранок, перш ніж зателефонувати йому, я молюся, щоби все було добре».

вони обрали, «дозволяють нашим дітям помирати».

«Україна зараз захищає Європу та наші спільні цінності. Кожен день нашої боротьби збільшує ціну, яку сплачує Україна за збереження цих цінностей», — пояснила Олена Зеленська.

Не приходувала перша леді і того, що зараз знаходиться у безпечному місці, суворо засекреченому. Але Володимир Зеленський — на Банковій, від чого їй дуже страшно.

«Як і кожна жінка в Україні, зараз я боюся за свого чоловіка. Кожен ранок, перш ніж зателефонувати йому, я молюся, щоби все було добре. Та ще я знаю, наскільки

він сильний та стійкий... Він любить свою країну, нашу Батьківщину, любить свій народ, свою родину, мене. І я знаю, наскільки сильні ці почуття. Тому він захищатиме все це до кінця», — підкреслила вона.

Як зазначається на сайті ABC News, Олена Зеленська своє звернення до американських журналістів записала наперед, оскільки спілкуватися телефоном їй було би зараз небезпечно. А вже після початку повномасштабного вторгнення в Україну Президент Володимир Зеленський заявив, що для російських загарбників — він «мета номер один». А його сім'я, за словами голови держави, «мета номер два».

● **ПОЧУЙТЕ НАС!**

Порошенко закликав європейців припинити купувати російську нафту і газ

Про це він заявив в інтерв'ю французькому телеканалу LCI

Ольга СОКОЛОВА

«Прошу вас, припиніть купувати у путіна нафту й газ. Оскільки кожної години ви сплачуєте йому 50 мільйонів доларів. 50 мільйонів. Кожної години. І ці гроші використовуються для того, щоб вбивати нас, українців. Це однозначно неприйнятним», — наголосив Порошенко.

Він також закликав терміново надати Україні літаки, ще більше протиповітряної та протитанкової зброї. «Коли ми говоримо про закриття неба над Україною, і якщо НАТО хоче зберігати свій нейтральний статус, це можливо. Деякі держави-учасниці Альянсу мають бойові літаки, винищувачі, і вони нам потрібні. Інші держави-учасниці НАТО мають системи протиповітряної оборони С-300. І вони нам також потрібні саме зараз. Не за тиждень. А саме зараз. З тим, щоб ми закрили небо і над Києвом, і над атомними електростанціями, і над Україною в цілому», — наголошує Порошенко.

«Нам також потрібні безпілотники, бойові дрони для боротьби

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Щогодини ви сплачуєте Путіну 50 мільйонів доларів. І ці гроші використовуються для того, щоб вбивати нас, українців».

з російськими військовими колонами. І вони потрібні нам вже. Ви маєте їх у наявності. І це той випадок, коли допомога може бути надана протягом лічених днів», — переконаний п'ятий Президент.

● ЦІНА СВОБОДИ

Віддала життя за Україну і 12 своїх дітей

«Маму вбили зі стрілецької зброї. Вона померла не відразу, а від втрати крові, отримавши важке поранення у живіт. У нас є фотографії з місця загибелі, але через важкі бої ми досі не можемо її похоронити», — кажуть дорослі діти Ольги Семидьянкової, які також воюють із окупантами

Вікторія МИКИТЮК

Ольга Семидьянова народилася у Запоріжжі і була єдиною дитиною у батьків. У 19 років вийшла заміж, народила дві доньки та двох синів, й всією родиною переїхала до великого будинку біля Марганця. Там у них з'явилося на світ ще дві донечки. Бувши вагітною найменшою, вона разом із чоловіком прийняли рішення виховувати прийомних дітей. На сімейній нараді ініціативу батьків підтримали діти, тож родина взяла з дитбудинку шістьох хлопчиків. Усі вони виявилися досить «тяжкими». Наймолодшому було 11 років, у кожного психологічна травма минулого...

Кожного разу, коли мама їхала та прощалась, вона повторювала: «Якщо ми не будемо там, то вони прийдуть у наші будинки». Що і сталося.

Осе́ля Семидьянових перетворилася на дитячий будинок сімейного типу. Ольга всю себе присвятила родині, жила нею. Але у 2015 році чоловік пішов добровольцем у батальйон ДУК «Правий сектор». Невдовзі запропонував дружині долучитись. Вона була на стрільбищах, освоїла військову справу, загорілась цим і вирішила залишитись. Щоправда, їй запропонували лише посаду швачки. Хоча насправді була на передовій і рятувала поранених як бойовий медик штурмової роти. Лише через два роки до батальйону приїхали фахівці, й таким чином Ольга отримала необхідні медичні знання, аби вже офіційно займатися посадою.

За мужність, героїзм, професіоналізм військова отримала чимало нагород. Остання — орден «Честь і слава», яким дуже пишалася. Жінка практично

Під час бою сили ЗСУ відступали, і комбат дав команду відправити всіх жінок подалі від передової, але Ольга Семидьянова захотіла залишитись зі своїми побратимами і до останнього рятувала українських бійців.

не покидала гарячі точки, бо понад усе хотіла допомагати людям, щоправда, чимало її друзів війна і забрала. У 2019 році на день народження окупанти обстріляли їхні позиції. На щастя, всіх врятувало те, що разом із побратимами встигли сховатись в інший бліндаж. Але через пожежу у неї згоріли всі документи та речі.

— Пам'ятаю, як мама набрала мене й попросила, аби я не злилась, що серед цих речей був і мій ноутбук, — розповідає донька героїні Юлія Волкова. — Але я заспокоїла її, адже людські життя значно дорожчі за якісь речі. Кожного разу, коли мама їхала та прощалась, вона повторювала: «Якщо ми не будемо там, то вони прийдуть у наші будинки». Що і сталося.

Загинула Ольга Семидьянова 3 березня на рубежі Донецької та Запорізької областей. Рідні знають: смерть жінки передчувала. Бо за кілька годин до того відправила через знайомих рюк-

зак з речами й написала дітям, що дуже сильно їх любить і їде у гарячу точку... Більше на зв'язок не виходила.

— Під час бою наші військові відступали, і комбат дав завдання відправити всіх жінок із передової трохи далі, але мама відмовилась, — продовжує Юлія. — Хотіла до останнього залишатись зі своїми побратимами та своєю роткою. На жаль, сили у противника були переважачі. Мама була одягнена у бронезилет, каску. Вона до останнього рятувала побратимів, хоч їх і вбили кляті окупанти. Вони гатили з танків, стріляла піхота. Маму вбили зі стрілецької зброї... Вона гідна того, щоб її пам'ятали, щоб про неї склали пісні. За кількість справ, які вона зробила, за сльози, які пролила, за подаровані нею усмішки. Їй уже не болить... А ми маємо триматись і розуміти, що війна ще не закінчена.

Джерело: fakty.ua.

● ТОЧКА ЗОРУ

Що не так з росіянку, яка вибігла в ефір?

Або як працює російська пропаганда

Віктор ТАРАН, політолог, публіцист, громадський діяч

Ні для кого не секрет, що в останні тижні в Європі та світі розпочалась масова «антиросійська кампанія». Росіян пресують на всіх можливих майданчиках: кафе і ресторанах, магазинах і готелях, школах і вузах.

Щоб протистояти цьому російяни минулого тижня запустили на всіх можливих ресурсах потужну інформаційну кампанію «стоп, русофобія». Мовляв, російські люди не винні. Це все путін та політики. Для чого ви накладаєте на росію санкції? Верніть нам «Кока-колу» та «МакДональдз», ми ж не винні у звірствах росармії в Україні.

Так-от, на мою думку, вчорашня постановочна картинка на ТБ із так званою героїчною журналісткою — це елемент цієї кампанії.

Жінка, яка всі останні дні публічно підтримувала російське вторгнення раптом (!) проскочила

у прямий ефір (!) з антивоєнним плакатом (!). Серйозно? В росії? І вибігла у прямий ефір?

Просто нагадаю, що телевізійні правила зйомки новин в росії в принципі не передбачають прямих ефірів. Тому вам «показали» у «так званому прямому ефірі» те, що хотіла донести російська пропаганда в рамках кампанії «стоп, русофобія». І маємо результат, який хотіли російські пропагандисти. Замість того, щоб говорити про звірства рашистів у Маріуполі та Гостомелі, всі обговорюють «постановочний подвиг» російської пропагандисти. І всі кажуть, от бачите — не всі росіяни однакові. Є й хороші. Там не все так однозначно.

Підсумовуючи, скажу коротко: не ведіться на російську пропаганду. Там працюють професіонали високого класу. За паребріком світла немає.

Нам своє робити. Підтримувати армію, волонтерити, працювати на своєму місці і бути критичним до пропаганди!

Так переможемо! Слава Україні!

Фото із сайту censor.net.

Швидше за все, цей епізод на російському телебаченні був постановкою, оскільки ведуча «Новин» навіть оком не повела.

● ПРЯМА МОВА

Олександр ТУРЧИНОВ, колишній секретар РНБО України:

Убивство українських дітей, жінок та знищення наших мирних міст путін пояснює захистом майбутнього та споконвічних інтересів своєї деградованої імперії. Ця заява дуже схожа на звернення гітлера до нації в оточеному Берліні 1945 року — такий же маразм, неадекватність та страх зазнаного в кут психопата. Для повної схожості не вистачає лише ампули ціаністого калію. Але і для цього прийде час.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

«Це ініціали Зеленського»

Опозиційний російський письменник Дмитро Биков (на фото) назвав недосвастикою знаки «Z» та «V», якими загарбники розмальовують свою техніку, а російських терористів — прихильниками вуду

Василь РОГУЦЬКИЙ

Публіцист припускає, що в кремлі купа воскових ляльок Зеленського, яким проколюють груди та голову, але українському Президенту це тільки додає сил. «Я вважаю, що ці літери означають ініціали Володимира Зеленського. Це позначення мішені. Крім цього, буква Z — остання у латинському алфавіті, це ніби повідомлення Заходу, що далі — немає куди», — поділився своїми міркуваннями Дмитро Биков. Несподівана версія, але сатаніст путін цілком здатен і на таке.

До речі, Дмитро Биков давно критикує нинішнього російського царя, і в лютому 2022 року підписав відкритий колективний лист російського конгресу інтелігенції — «Ви будете прокляті. Паліям війни», в якому виступив проти агресії щодо Києва. Письменник ледь не поплатився за свою опозиційність — у 2019-му його намагались отруїти, розслідувачі кажуть, що сумнозвісним «новічком». А карикатурист, лідер гурту «От винта!» Юрій Журавель по-українському зобразив і розшифрував ці знаки (на малюнку).

Отаку відповідь українці дають окупантам!

Карикатура Юрія ЖУРАВЛЯ.

Жінку, яка намагалась у коробці вивезти чоловіка з України, судитимуть

Проти неї відкрили кримінальне провадження

Микола ДЕНИСЮК

У Чернівецькій області перед судом постане пані з Миколаївщини, яка хотіла перевезти свого чоловіка через кордон у «пакунку малюка», замаскувавши його дитячим одягом та іграшками.

Як повідомляє поліція, 16 березня 40-річна жителька села Полігон Миколаївської області на автомобілі приїхала до міжнародного пункту пропуску «Росошани». «Під час проходження перевірки прикордонники виявили в картонній коробці 36-літнього чоловіка, який намагався незаконно перетнути державний кордон України з Республікою Молдова. Під час досудового розслідування поліцейські збрали достатню кількість беззаперечних доказів причетності жінки до вчинення кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 332 (незаконне переправлення осіб через державний кордон) Кримінального кодексу України», — йдеться у повідомленні правоохоронців.

Вийшов з «ірпінського пекла» з двома коровами

Чоловік із худобою подолав 100 кілометрів — із Ірпеня, що під Києвом, пішки дійшов до Коростишева Житомирської області

Василь КІТ

Родичі вмовляли 44-річного Андрія евакуюватись автобусом разом з іншими людьми, але він відмовився. «Я б був падлюкою і не міг би дивитись в очі ні людям, ні на себе в дзеркало, якби їх покинув», — каже він. Тож із коровою Манею та бичком Тройкою продовжував сидіти під обстрілами в Ірпіні, а потім ховався з ними в місцевому болоті. Зрештою виривався прориватись на тихішу територію. За тиждень пройшов 15 кіл.

Увесь цей час чоловіка шукали волонтери на проханья родичів. Каже, на одному з блокпостів ледь не застрелили свої — прийняли за диверсанта. А коли зрозуміли, що не бреше — нагодували і напоїли. Так само допомагали люди в селлах. Так Андрій, Маня і Тройка подолали понад 100 кілометрів до дідової хати, останні 15, коли всі вже дуже втомились, їх підвезла вантажівка.

Найбільше порятунку радіє бик Тройка, адже тепер він — єдиний «кавалер» на два сусідні села.

● ПОЛІТИКА

«Україна вже сьогодні веде спільні дії з НАТО»

Політичні суперечки, які стихли під час війни, знову розгорілись після резонансної заяви радника голови Офісу Президента Олексія Арестовича, який сказав, що однією з причин повномасштабного вторгнення терористичних військ росії стало закріплення при Порошенку в Конституції курсу на членство в НАТО. Що з цього приводу думають у партії «Європейська Солідарність», яка послідовно виступає за євроатлантичну інтеграцію?

Фото із сайту armyinform.com.ua.

Без коштів, зброї і консультацій військових інструкторів, якими сьогодні допомагають країни НАТО, нам було б дуже складно.

Ольга СОКОЛОВА

Олег СИНЮТКА:

«Спробуємо чесно визнати, що сьогодні Україна веде спільні дії з НАТО, тому що без коштів, якими допомагають країни альянсу, нам було б дуже складно. І те, що парламент зробив такі пільгові можливості для бізнесу, це тому, що ми отримали дуже великі суми, починаючи від 13, 6 млрд доларів від США і закінчуючи 300 млн, які отримали від ЄС... Переконали, що зенітна система протиповітряної оборони, з якою нам допоможуть провідні члени НАТО, Велика Британія і США, дасть змогу закрити небо на висоті до 5 км. Сьогодні українські воїни мають реальну зброю, яка поставляється з країн цього блоку і без неї нашим воїнам було б дуже складно».

Ірина ГЕРАЩЕНКО:

«У 2014-му Україна мала нейтральний статус. Це не врятувало від втрати територій і вбивства 20 тисяч наших громадян.

На Україну напав путін. Його мета — не нейтральний статус, не визнання окупації Криму і Донбасу, його мета — Україна! Вся!».

Володимир В'ЯТРОВИЧ:

«Будь-які заяви посадових осіб про «позаблокованість» і можливу «відмову від членства в НАТО» є відверто антиконституційними. В умовах війни такі заяви є неприкритим

шкідництвом, адже вони руйнують національну єдність, яка є запорукою нашої перемоги, дають ворогу зрозуміти, що Україна піддається на тиск, а отже заохочують ескалацію збройної агресії.

Раптом хто забув, нагадаю, що в 2014 році Україна була нейтральною і позаблоковою, і це не лише не захистило нас від російської агресії, а навпаки, сприяло їй.

Наша внутрішня і зовнішня політика, суверенітет і територіальна цілісність не можуть бути предметом переговорів із ворогом.

Раптом хто забув, нагадаю, що в 2014 році Україна була нейтральною і позаблоковою, і це не лише не захистило нас від російської агресії, а, навпаки, сприяло їй.

Шлях до нашої перемоги лежить не через хитання і повернення до небезпечних спроб «сойтись посередіне», а через національну єдність і рішучу відсіч ворогу, здатність до яких український народ засвідчує кожного дня народної війни за нашу незалежність».

Іванна КЛИМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ:

«Ці говоруни допомагають убивці виправдовувати агресію міфічною загрозою від України. Це московський порядок денний із примушення нас до ней-

трального статусу, що є підготовкою до капітуляції. Зверніть увагу: такі розмови почалися саме тоді, коли Україна сильна, як ніколи, а росія, як ніколи, слабка; коли час на нашому боці; коли із Заходу, який ще вчора дехто поливав брудом, до нас іде безпрецедентна військова допомога; коли ми за підтримки всього світу вперше за кілька століть маємо історичний шанс покінчити з російською армією та економікою. Єдиний вихід зараз для кремля — підірвати нас зсередини, переконати здатися тоді, коли перемога найближче».

ТИМ ЧАСОМ

Петро ПОРОШЕНКО: «ВОРОГ У НАС ОДИН — ПУТІНЬКА РОСІЯ»
П'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності», закликав усіх єднатися навколо України

«Засмучений деякими дискусіями в соціальних мережах. Закликаю усіх до стриманості. Всі, хто володіє словом, мають бити в одну ціль — у кремль, — зазначив Петро Порошенко. — Багато хто втомився, емоційно виснажився. У когось спонтанно написався недоречний пост чи зірвалася з вуст непродумана заява. А далі як у тій приказці: «Слово за слово, чем-то по столу». І провонується внутрішнє протистояння, яке точно не працює на Україну. Принцип внутрішньополітичної єдності під час війни для нас є непохитним. Ми сильні, поки єдині. Ворог у нас сьогодні один — путінська росія. Спільними зусиллями маємо захищати Україну, забувши про будь-які старі розбіжності».

● НАРОДНИЙ ГЕРОЙ

Російський літак Су-35 вартістю у десятки мільйонів доларів збив... «листоноша Печкін»

Закінчення. Початок на с. 1

Василь КІТ

«У перший день, як почалася війна, я зібрав речі та пішов у військкомат. Ввечері вже був у Гончарівському. Отримав там зброю і форму. Знаєте, зі зброєю спокійніше, ніж без неї», — розповів журналістам Сергій Чижиков після того, як йому вдалося знущально завалити із землі ручною ракетою 1985 року випуску (ПЗРК «Ігла-1») хвалений новітній російський винищувач Су-35.

Напередодні Сергій емоційно прокоментував у фейсбуці фото з фіксацією руйнувань житлових будинків, які російська авіація завдала його рідному Чернігову: «От виродок «хоробрий путінський сокіл». При нижній кромці хмар до 300 метрів, не бачачи мети бомбометання, тупо скинути бомбу куди попало і відвести свої «портки» подалі від міста. А цей будинок будував мій сусід, а я видавав іпотеку на покупку квартир з Erste Bank. Суки!».

А вже наступного дня запис Сергія Чижикова був такого змісту: «Збив! Є підтвердження! Сподіваюся, це той п*дор, що вчора бомбив місто. Програму ПВЗРККУ виконав. Навчальні стрільби ЗСУ-23-4, ЗУ-23, пуск «Стрела-10» і бойовий пуск по Су-35 із ПЗРК «Ігла-1». Спасибі за науку! Смерть рашистським окупантам! Слава Україні!».

А пресслужба Збройних сил України зазначила: «Новий літак окупантів Су-35 (вартість якого 40—65 млн доларів) збив у небі над Черніговом ветеран Сергій Чижиков за допомогою ПЗРК «Ігла-1». Нормально так доставив. Пишаємося нашим героєм», — йдеться у повідомленні.

Справа в тому, що в менеджера з роботи із державним сегментом та комунальними підприємствами АТ «Укрпошта» вже був бойовий досвід. Окрім навчання в Полтавському ракетно-зенітному училищі, служба у Західній групі військ у НДР. У 1993 році звільнився в запас. Після того отримав дві вищі освіти та 20 років працював у банківській системі. Коли російські окупанти напали на Україну у 2014-му році, був мобілізований до війська під час першої хвилі. У тодішній зоні АТО служив командиром взводу в 1-й танковій бригаді Гончарівського. З 2017 року до 23 лютого 2022-го Сергій Чижиков працював менеджером Укрпошти. У перший же день нового нападу путінської орди вирушив до військкомату...

«Ти можеш день-два дивитися в небо, чекати, а потім це все відбувається за 10 секунд. Я побачив літак, запустив ракету, — розповів Сергій журналістам про збиття першого ворожого літака над Черніговом.

Сергій Чижиков: «Свою ракету ношу з собою».

Фото з фейсбук-сторінки Андрія КУДАБЕКОВА.

ПРО ОСОБЛИВІСТЬ ЛІТАКА СУ-35

Найпотужніший радянський (російський) авіаційний комплекс покоління 4++ із технологіями винищувачів п'ятого покоління. Багатоцільовий надманеврений одномісний винищувач Су-35 призначений для ураження повітряних, наземних (надводних) цілей противника, об'єктів інфраструктури, прикритих засобами ППО та розташованих на значних відстанях від аеродрому базування, а також для ведення повітряної розвідки. Су-35 оснащений унікальною бортовою системою радіолокаційного управління, оптико-локаційною станцією, бортовим комплексом оборони, здатний керувати груповими діями авіації в повітрі, а також застосовувати новітні керовані авіаційні ракети.

Фото із сайту youtube.com.

Ось таку «пташку» кривавого путіна збив наш герой.

Після старту ракети багато диму, тому влучання я не побачив. Лише з місця, де він упав, підіймався чорний дим. Потім мені підтвердили, що я вцілив. У той момент було стільки адреналіну, що його можна було відрами носити, аж підстрибував!

— Після старту ракети багато диму, тому влучання я не побачив. Лише з місця, де він упав, підіймався чорний дим. Потім мені підтвердили, що я вцілив.

У той момент було стільки адреналіну, що його можна було відрами носити, аж підстрибував! Ми спрацювали добре, за два дні збили три літаки окупанта.

Зараз Чернігів уже облітають... Після збитого літака я почав отримувати слова подяки. Людям здається, що я листоноша Печкін, який збив літак», — усміхається наш герой.

Не просто подяку, а нагороду отримав Сергій Чижиков і від Президента України. Володимир Зеленський за «особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної

цілісності України, а також за вірність військовій присязі» відзначив його орденом Богдана Хмельницького III ступеня.

«ЗНАЮ, ЩО МИ ПЕРЕМОЖЕМО»

«Знаю, тому що народ так само піднявся, як і у 2014 році. Тоді у нас нічого не було, нам люди несли все — від сала і до бензину. Зараз куди б ми не заїхали, нас скрізь зустрічають — допомагають ремонтувати техніку, прати речі... — говорить Сергій Чижиков. — Народ і армія єдині, нас не переможуть. Питання лише часу. Наскільки швидко це відбудеться, залежить не лише від нас, а й від міжнародної спільноти: як нам будуть допомагати зі зброєю, наскільки швидко впаде Росія. Вони потроху видихаються».

● НЕСКОРЕНІ

Фото з фейсбук-сторінки Генерального штабу ЗСУ.

«Зізнаюся зараз перед командуванням: збрехав там, бо сказав, що в мене тільки один протез».

55-літній закарпатець без обох ніг пішов на фронт

Василь Штефко із закарпатського села Кушниця записався у 128-му бригаду, щоб бити загарбників-росіян, які руйнують нашу інфраструктуру, вбивають мирних людей і поведуться гірше нацистів

Софія ГАВРИЛЮК

У 2004 році за заробітками у Росії Василь втратив обидві ноги і на протезах повернувся додому, в рідне село. А коли Росія вторглася в Україну, просто не зміг сидіти як пасивний спостерігач.

«Я не спав дві доби, коли побачив, що відбувається, — розповів Василь пресслужбі ЗСУ. — Просто не зміг сидіти дома, зібрав речі й пішов у військкомат. Зізнаюся зараз перед командуванням: збрехав там, бо сказав, що в мене тільки один протез. І попросився в 128-му бригаду. Свого часу я служив в армії, вмів стріляти, непогано воджу машину. Люди, котрі не бачать протезів, навіть не здогадуються, що в мене немає ніг. Тут я за званням сержант, а за посадою — водій, служу в роті вогневої підтримки.

Мій батько так само «незаконно» потрапив на фронт у Другу світову. Йому було 15 літ, але він сказав, що має 18, і пішов воювати. Дома мене чекає дружина й 11-річна донька. Вони переживають, але й пишаються, що я захищаю країну...»

Василь Штефко з Кушниці — унаочнення для двох категорій людей. По-перше, для тих хлопців, що сидять у тилу й придумують будь-які причини й аргументи, щоб залишатися там і далі (вони «забули», що захист країни — це не бажання чи право, а закріплені у Конституції обов'язок громадянина).

І, по-друге, для росіян. Країну, яку йдуть захищати такі люди, перемогти неможливо.

Прийде час — і Василь Штефко своїми протезами розтопче двоголову курку на російському гербі!

● ПРЯМА МОВА

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат з фракції «Європейська Солідарність», вважає, що будь-які переговори з агресором — це для нього лише привід для перегрупування сил:

Путін назвав Ердогану умови припинення вогню. До списку вимог входять нейтральний статус України, відмова від вступу до НАТО, роззброєння України до такого рівня, який Кремль визнає для себе достатнім, забезпечення «захисту російської мови в Україні» та «денацифікацію». Все, чого хоче Путін, — знищення українців. Тому і наполягає на двох останніх пунктах. І на перших для того, щоб як тільки прокидатиметься національна свідомість, знищувати її. Тому знищенням має бути агресор. А будь-які переговори — імітація для перегрупування сил.

● БОЛИТЬ! За 10 днів війни мама втратила 2 синів — загинули рідні брати зі Львівщини

Воїни ЗСУ Кирило і Василь Вишивані пішли у засвіти з різницею трохи більше тижня. Спочатку у бою з окупантами на Миколаївщині 4 березня поклав життя молодший брат, 28-річний боєць 80-ї бригади Василь. А 13 березня під час атаки на Міжнародний миротворчий центр на Яворівському полігоні загинув і 34-літній майор Кирило Вишиваний. Брати родом із села Дуліби Ходорівської ТГ Пустомитівського району

Брати Кирило (ліворуч) і Василь Вишивані — кадрові військові, надійні товариші і справжні українці — полягли в пекельній боротьбі з ордінськими окупантами.

Марта ВАСИЛЕВИЧ

«Я» ще вчора розмовляла з Кирилом, він мене підтримував у моїй втраті, — написала в соцмережах кохана дівчина покійного Василя Вишиваного Мар'яна Лопушанська. — А далі сталася біда. Кирило був на полігоні під час обстрілу росіян. Він довго не виходив на зв'язок, а потім рідним повідомили трагічну звістку. Мати хлопців за 10 днів втратила двох синів. Вона ще говорила старшому: «Кирило, я тепер тебе буду любити за двох. Ти в мене один синочок залишився». Як мамуся має це пережити... Двох синів поховати. Двох, яких леліяла, плекала.

бригаді. За участь в АТО був нагороджений відзнакою Президента та подяками від командування. Цього разу теж пішов захищати Україну, а 4 березня, на жаль, героїчно загинув у Миколаївській області під час виконання бойового завдання.

Львів'янка Оксана Дудар, яка втратила на війні чоловіка, журналіста, десантника Віктора Дудара, розповіла, що коли її Віктора відспівували в гарнізонному храмі Львова, до неї підійшов чоловік і сказав, що завтра він хоронитиме свого сина Василя. Але навіть не зможе його побачити, бо був сапером і все, що від нього залишилося, — фрагменти. «Батько був сильним і спокійно розповідав про трагедію, що спіткала родину. Казав, що сам військовий і має ще старшого сина,

який теж служить. А тепер стало відомо, що Кирило Вишиваний також загинув на Яворівському полігоні. Я плачу, болює серце і навіть не можу уявити біль, який переживає родина», — написала у фейсбуці Оксана Дудар.

Старший син Вишиваних Кирило народився 4 жовтня 1986 року у Дулібах. Зі шкільної партії мріяв стати військовим, тому вступив після школи до військового ліцею імені Героїв Крут у Львові, звідки перевівся до Мукачівського військового ліцею, де отримав хорошу підготовку, заслужив повагу викладачів і однокурсників. Продовжив навчання в Академії сухопутних військ у Львові. Після отримання офіцерського звання ще деякий час залишався на службі в Академії імені Сагайдачного. Згодом перевівся служити на Яворівський полігон, у військову частину у селі Старичі. Коли Міжнародний миротворчий центр обстріляли росіяни, Кирило був там разом з іншими вояками. Після бомбардування так і не вийшов на зв'язок, а згодом рідні отримали трагічну звістку. У загиблого майора залишилися дружина та донечка, який виповнилося усього пів року.

● НЕХАЙ БЕРЕЖЕ БОГ!

Маленька християнка Соломія — майбутнє України.

І прозвучало під час таїнства біблійне: «Що Бог з'єднав, то людина нехай не розлучає!»

Обвінчався, охрестив донечку і пішов на фронт

У гарнізонному храмі Львова взяли церковний шлюб Роман Яремчук та Ірина Груздюк

Незважаючи на війну, першого березня Роман та Ірина одружилися та охрестили донечку Соломію. А особливість шлюбу в тому, що пара вирішила взяти його ввечері напередодні. Побратими нареченого терміново шукали національний одяг для Ірини та її дружок, обручки та священника

Марина ЛУГОВА

У гарнізонному храмі Святих апостолів Петра і Павла у Львові було небагато людей. Біля вітара вишикувані прапори Збройних сил України, Національної гвардії та інших військових підрозділів. Поряд маленька група людей очікує на початок таїнства. Троє чоловіків у військовій уніформі і двоє жінок у українських строях виглядають наречену...

«Під молитовний спів народжується нова християнська сім'я — сім'я наших захисників, та маленька християнка — майбутнє України, — Роман, Ірина й їхня доня Соломія. Все буде Україна! Слава Героям!» — написав

на фейсбук-сторінці капелан Всеволод Ровриста. — Ця сім'я особлива ще й тому, що вже завтра захисник Роман повернеться у свою бригаду, аби продовжити службу».

Роман три роки прослужив у Збройних силах України за контрактом. Увесь цей час Ірина чекала його з армії. Деякий час чоловік був у резерві. Він навіть не став дожидатися повістки. Коли почалося повномасштабне вторгнення росії в Україну, відправив Ірину у село до батьків, а сам одразу пішов на службу.

Лише місяць тому в Романа та Ірини народилася донечка Соломія. На вінчанні батьків вона тихенько спала у колисці.

— Ми хотіли давно одружитися, я й давно погодилася, — каже Ірина. — Але весь час думала, що не зараз. А тепер такі обставини — не ясно, що далі буде. Тому все ж вирішили

побратися.

— Це беззаперечно найщасливіший день у моєму житті, — каже Роман. — Я впевнений, що Господь підтримає не лише нашу донечку, а й всю Україну і допоможе побороти це російське зло. Я б, правда, інакше висловився, але в храмі матюкатися не можна.

Одразу після вінчання отець Всеволод Семеновенко проводить обряд хрещення маленької Соломії. Серед присутніх — дружка і дружба, батьки, хрещені батьки малої, співслуживець та друг Романа Ярослав, журналісти. Після таїнства усі обіймають і вітають Ірину й Романа, навіть ті, хто щойно з ними познайомилися.

— Що Бог з'єднав, то людина нехай не розлучає, — цитує Євангеліє священник, котрий вінчав пару.

Далі Роман повернеться у свою бригаду і буде знову вкотре захищати Україну від російських окупантів. Ірина з донечкою чекатимуть на нього вдома.

ДОВІДКА
Гарнізонна церква Святих апостолів Петра і Павла, відома у Львові як костел езуїтів, — діючий храм УГКЦ. Збудований у стилі раннього бароко на початку XVII століття за взірцем римської святині Іль-Джезу (Il Gesù) та є одним з найбільших культових споруд міста Лева. Храм освячено та відкрито 6 грудня 2011-го з нагоди 20-ї річниці створення Збройних сил України.

● ПАТРІОТ ІЗ КОЛИСКИ

«Мамо, не лайте Героя!»: 11-річний хлопець пробрався вночі до загону тероборони, щоб захищати Україну

П'ятикласника дуже засмутило, що його одразу не взяли на службу

Вадим ДУБЕНКО

У Борисполі на Київщині 11-річний хлопчик сам вночі прийшов записуватися до місцевого загону територіальної оборони. Він пробрався на базу ТРО і попросився до них на службу.

«До нас уночі прийшов 11-річний хлопчик. Учень 5-го класу 7-ї школи... При-

«Я прийшов бити путіна!»

Щоб він був спокійним, записали в добровольці!

йшов у комендантську годину. Сам. Пішки. До військових. Він прийшов воювати! Вже потім ми передали його схвильованій мамі, яку було швидко знайдено. Мамо, до Вас прохання: не лайте Героя!» — розповів «Дзеркалу

тижня» очевидець Олексій Ковтун.

Хлопча напоїли, нагодували, вручили подарунки.

«Показали наш побут, дали помацати автомат. Сфотографували із бійцями. Щоб він був спокійним, записали

в добровольці! Обмінювалися контактами. Попросили його намалювати малюнок. Він був спочатку трохи засмучений, що ми одразу не взяли його до себе на службу. Згодом, звичайно ж, заспокоївся», — розповів пан Ковтун.

● ФОТОФАКТ

«Нічого не нагадує?»

Російський рокер, фронтмен колективу «Машина часу» Андрій Макаревич (на фото) вважає, що літера «Z», яку нині чіпляють на одяг, малюють на военній та іншій техніці в російській федерації, — ніщо інше, як частина нацистської символіки Адольфа Гітлера, яка активно просувалася в часи Другої світової війни

Катерина МАЛАЯ

«Усі б'ються над загадкою символу «Z». А ви нахилить його злегка набік — нічого не нагадує? З досвіду Другої світової?» — запитав артист, який засудив вторгнення росії.

Зазначимо, що за інформацією міноборони рф, буква «Z» означає «За перемогу», а літера

«V» — «Сила в правді» та «Завдання буде виконано».

До речі, Чехія після віроломного нападу путінської орди на Україну заявила про обмеження публічної демонстрації маркера «Z» — уряд цієї країни вважає, що його варто прирівняти до чотирикінцевої свастики Третього рейху.

Ваша передплата - це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1 000** гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

● ПРЯМА МОВА

Віталій КЛИЧКО, міський голова Києва, про те, як митрополит Київський і всієї України Епіфаній (обоє на фото) благословив киян на захист свого міста:

Зустрівся з митрополитом Епіфанієм — предстоятелем Православної церкви України. Владика подарував ікону святого архангела Михаїла, який вважається покровителем воїнів, які борються за правду, а також — Києва. Переконаний у тому, що ми зможемо захистити разом із нашим ангелом-охоронцем, святим Михаїлом, своє місто від орди, яка зараз пре на Київ.

«А ви нахилить його злегка набік... Впізнали?!»

● У ВСІХ НА ВУСТАХ

Мама моряка, який послав «руській карабель»: «Я теж вмію стріляти, якби була молодша, пішла б воювати разом із сином»

Серед 13 полонених українських прикордонників, які героїчно захищали острів Зміїний, є Роман Грибов (на фото) — автор фрази, що стала гаслом війни і зараз відома вже в усьому світі: «Рускій военний корабель, іді на**й»

Галина ЯРЕМА,
«Високий замок»

Роман — уродженець міста Золотоноша, що на Черкащині. Про свого відважного сина розповіла його мама Тетяна Рудольфівна.

«Ми з Ромою прожили дуже важке життя. І мені дісталось, і йому. Мене дістають болячки, але разом ми мужньо все витримали. Він звик до труднощів. Я його навчала добру. Вчила, що найголовніше в житті — люди, а гроші — це вже другорядне, що треба любити свою землю, свою Батьківщину».

Фото із сайту zoloto.city.

«Мамо, тримайся! У нас дуже гаряче», — сказав Роман, а через деякий час адресував загарбникам фразу, яка стала крилатою на цій війні.

Я ніколи в житті не чула, щоб син при мені матюкнувся.

За словами Тетяни Рудольфівни, її син чотири роки боронить Україну від російських окупантів — військовослужбовець уже вдруге підписав контракт зі Збройними силами України.

Дуже пишається своїм Ромчиком, який не злякався та відповів окупантам словами: «Рускій военний корабель, іді на**й», що могло коштувати йому життя.

«Увесь світ підхопив цю фразу, наче заклик. Деякий час ми були у невідомості. Від нас приховували, поки не з'ясували ситуацію. Це були важкі дні. Коли прийшла достовірна інформація, трохи заспокоїлася, бо знаю, що мій мужній син живий. Команда піхотинців разом із прикордонниками відбивала атаки на острів до масштабної війни 2

місяці. Я з ним разом воювала телефоном», — каже мама героя.

Як розповіла Тетяна Рудольфівна, останній раз вона розмовляла із сином 24 лютого. Роман повідомив зі мною нижніше, ніж зазвичай. Хоч і сказав, що почалася війна, але мені не вірилося в це, — пригадує Тетяна Рудольфівна. — Син наполіг на тому, щоб я купила якомога більше продуктів. Потім сказав, що більше не може говорити, бо в них уже гаряче. «Тримайся, мамо!» — мовив наостанок.

«Коли мій син послав корабель, то я зрозуміла, скільки зв'язки, непереможності у цих словах. Це стало закликом до боротьби проти проклятого окупанта у всьому світі. Це підбадьорило весь світ!» — до цього мама морського

піхотинця додала, що її син ніколи ні перед ким не прогинався, тому таким його словам не дуже здивувалася. «Він зробив так, щоб убити словом москальський корабель. До речі, я ніколи в житті не чула, щоб син при мені матюкнувся», — каже пані Тетяна.

За її словами, на ролик із голосом сина відреагували багато жителів їхнього невеликого містечка. «Люди плакали, почувши це. А от місцева влада ніяк не відреагувала, ніхто не зателефонував, не підтримав. Для простих людей мій син — герой», — каже мама відважного українця.

Тетяна Рудольфівна розповідає, що Ромчик у дитинстві добре співав та танцював, у юності підробляв діджеєм, а після початку російської агресії пішов на захист України, підписав контракт.

«Я також люблю стріляти. Якби молодша — була б поруч із сином і теж послала б російський військовий корабель», — каже жінка.

● НАРОД СКАЖЕ, ЯК ЗАВ'ЯЖЕ

«Анжела, альо!.. Альо, кажу... Бай-рак-тар!»

Закінчення. Початок на с. 12

Розберуть, що споряна?.. Як вони розберуть? Звідки вони знають, яка на смак домашня тушонка зі свининки з автоклавчика? Отож!

То нашим хлопчикам дід льошку центнерову заколов, автоклави наставив, дрова під ними підпалив. Ті ж довто@оби, як побачать автоклави, скажуть, що в нас в кожному дворі космодром, ракети запускаємо на бункер х@йла... Та таких смаколиків в баночки напукували, свіжесеньких! Я кожна баночку сльозами посолила, за кожного хлопчика помолилась, щоб їв мамину тушоночку і був живий і здоровий! А тих виплодків пекельних шоб порозривало! Шоб їм в пельки їхні іскандери! Тато зі мною согласний!

З чим іменно согласний? З усіма переліченими пунктами.

Як моє давлення? Анжела, яке давлення?! Давлення буде після перемоги. Оно ковід десь дівся, а ти кажеш давлення...

Ти сусідку мою, Клару Веніаміновну, помниш? Так у неї пройшли артрит, радікуліт, мігрень і постковідний синдром. Вареники ліпять. Із сиром. Кашерні. Ага, для переселенців. В неї там сім'я з Харкова. Так шо не заскучає, стара скандалістка. Бавить людських діточок, не має часу до мене писок дерти через паркан. А помниш сина Надєжди Петровни? Да, да, Валіка. Як від призова косити, то такий слабкий був, а як воювати з москалями, так зразу здоровий, побіг до військкомату. Ходить оно з автоматом, ділової такий.

Анжела, а ви шо там? Добре всьо? А де Віталік?

А-а-а, не можна казати, я поняла. А ти шо робиш?

Ага, добре, добре, я поняла: воєнна тайна. Короче, Анжела, я чо

звоню, беріть буса, грузить тушонку, я ще пиріжків напечу трохи, штук триста, думаю, хватить пока.

З чим пиріжки? З вишнями. Ага, з отими, що ти не хотіла дрилювати. Бач, а я ж казала!.. Забирайте то всьо і везіть туди, куди ви там ото возите. І привіт там передавайте, ви знаєте кому. Шоб їх Матінка Божа оберігала! Шоб їх ангели охороняли! Мама щодня за них молиться.

Шо помогти? Присилай малого, хай поможе бабі парнички накривати. Насіємо розсади — і будете в мене цього року, як рабиня Ізаура на плантації, під моїм чуткім рукководством і бараболі, і капусту, і огірочки...

Я не лякаю! Я вам стартаплю і мастхевлю. Ти ж знаєш, в мене ідей повна голова. Але на цей рік отакий простий план. Повір моєму досвіду, він працює. Вже хто-хто, а ми з татом добре знаємо, з якою напастю маємо діло. Шоб на них кремль впа! Вглиб України вно, падро, просунуться хотіло. Просунесся, сука, вглиб. На два метри кожне. І то, якщо земля прийме. Вовків на Поліссі відгодовуйте, потвори і хайвей ту хел. До свого фюрера!

Ну, всьо, пока! Бо вже тривога закінчилась. Будемо вилазити, поки тато всьо вино не вициндри з бутля. Оно, сидить вже косенький, мордочка рум'яна, поки я отвлікалась на розговор з тобою, а він і радий. Паразіт!

Адьо! Полізла мама на сонце, поки в цьому погребі гичку не пустила!

І як воно @обнута в тому бункері сидить? Нах@ра така жизнь людини? Та хіба воно людина? Хай би там і здохло! Шоб його археологи через тищу років найшли з тризубом в сраці!

Взято з інтернету.

Хто автор — зголосіться
tsikava.gazeta@gmail.com.

● «ВЕДЬ НА РОСІЇ ЖИТЬ ХАРАШО!»

«Об'єднайте Єву Браун із її фюрером»

Активісти ініціювали збір підписів під петицією з вимогою депортації зі Швейцарії колишньої спортсменки, депутатки Держдуми і коханки володимира путіна Аліни Кабаєвої (на фото), яка ховається у цій країні від санкцій

Леонід ОЛІЙНИК

«Дорога Швейцарська Конфедераціє, чому ви дозволяєте перебувати в країні спільникам або помічникам путінського режиму? Будь ласка, об'єднайте «Єву Браун» — Аліну Кабаєву — з її «фюрером» володимиром путіним», — йдеться у тексті петиції.

«Ваша країна вперше в сучасній історії порушила свій нейтралітет, чого не зробила навіть із нацистською Німеччиною, і приєдналася до санкцій проти путіна та його оточення. А тепер на території вашої держави ховається його коханка зі своїми дітьми. Пані Аліна Кабаєва не просто жінка, запламована зв'язком з російським диктатором, а й злочинниця проти людства», — заявляють активісти.

● ПРЯМА МОВА

Володимир В'ЯТРОВИЧ, народний депутат від «Європейської Солідарності», боєць тероборони, про війну:

Нині ми маємо 24-й день восьмилітньої війни, яка триває вже понад сто років... Особливість цього етапу нашої столітньої війни — Україна ще ніколи не була такою сильною в ній, Росія ще ніколи не зазнавала таких масштабних втрат від українців, і світ ще ніколи настільки солідарно й активно не підтримував нас. А це значить, що саме нам випала нагода, шанс та честь завершити нашу дову, столітню, війну за незалежність.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

11-річний Хасан, який сам подолав шлях із Запоріжжя до Словаччини, возз'єднався із сім'єю

Неможливе стало реальністю

Олена БАРСУКОВА,
life.pravda.com.ua

Тепер хлопчик, його мама, бабуся, а також п'ятеро братів і сестер перебувають всі разом у безпеці за кордоном.

Про це повідомило Міністерство внутрішніх справ Словачької республіки у Facebook.

«Неможливе стало реальністю. Хасан, який один подорожував Україною і своєю історією підкорив весь світ, уже з мамою.

Після дуже довгої і важкої подорожі їм також вдалося возз'єднатися з бабусяю на території Словаччини», — написали вони.

У МВС також подякували волонтерам, які допомагали Хасану та його рідним, зокрема Асоціації громад християнської молоді (ZKSM), а також правоохоронцям по обидві сторони кордону.

У «Цікавій газеті на вихідні» за 8 березня ми подавали зво-

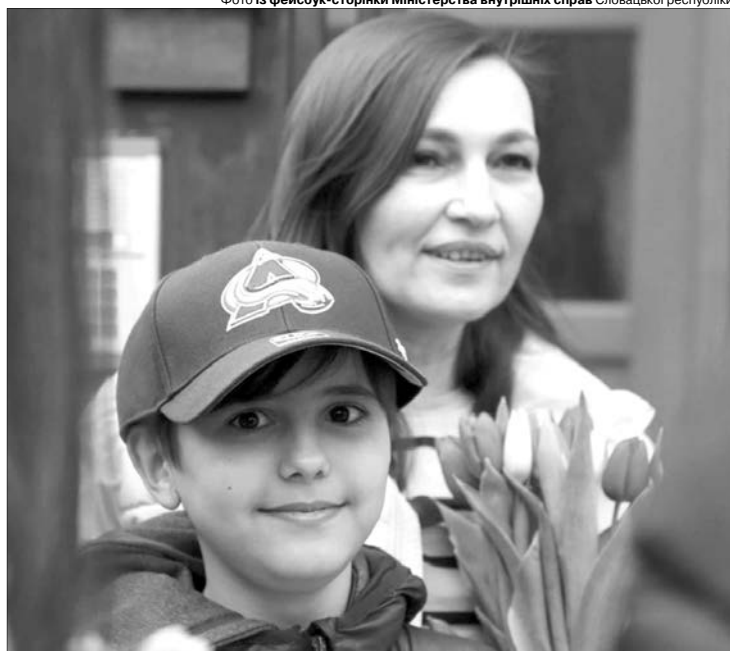

Фото із фейсбук-сторінки Міністерства внутрішніх справ Словачької республіки.

«Хлопчик, який підкорив усіх своєю усмішкою, безстрашністю та рішучістю, гідними справжнього героя, знову поруч із мамою», — зазначило МВС Словаччини.

Мати хлопчика, багатодітна вдова, намагалася врятувати йому життя, коли окупанти обстрілювали Запорізьку АЕС, тому посадила сина на поїзд до кордону.

рушливу історію Хасана, як він самотужки перетнув піший кордон зі Словаччиною, тікаючи від війни.

Мати хлопчика, багатодітна вдова, намагалася врятувати йому

життя, коли окупанти обстрілювали Запорізьку АЕС, тому посадила сина на поїзд до кордону. Їхати разом із ним вона не могла, бо залишити свою 84-літню маму було ні з ким,

вона сама не пересувалась, а також своїх маленьких дітей...

При собі 11-річний Хасан мав лише невеликий рюкзак, поліетиленовий пакет, документи і написаний на руці номер телефону родичів із Братислави...

На щастя, тоді волонтери зв'язалися із сім'єю дитини та допомогли йому перетнути кордон у безпеці.

● ЗІ СКАРБНИЦІ МУДРОСТІ

Притча про те, як наші «дрібні» вчинки змінюють світ

Чоловік ішов берегом і помітив хлопчика, який піднімав щось з піску й кидав у море

Перехожий наблизився і побачив, що дитина піднімає з піску морські зірки. Здавалося, на узбережжі їх мільйони, пісок буквально всіяний ними на багато кілометрів довкола.

— Навіщо ти кидаєш ці морські зірки у воду? — запитав чоловік, підходячи до хлопчика.

— Якщо вони залишаться на березі до завтрашнього ранку, поки почнеться відплив, то загинуть, — відповів той, не припиня-

ючи роботи.
— Але ж це просто нерозумно! — вигукнув дорослий. — Озирнись: тут мільйони морських зірок, берег просто всіяний ними. Твої спроби нічого не змінять!

Хлопчик підняв наступну морську зірку, на мить задумався, кинув її в море і сказав:

— Ні, мої спроби змінять дуже багато... для цієї зірки.

Тоді чоловік теж підняв зірку і кинув її в море. Потім ще одну.

Фото із сайту poradnytsya.info.

Кожна велика справа складається із зусиль багатьох людей. Разом ми все здолаємо!

Ще і ще. До ночі на пляжі було безліч людей, які кидали в море зірки. І коли зійшло сонце, на березі не залишилося жодної.

Той, хто чекає можливості зробити відразу багато хорошого, ніколи нічого не робить. Життя складається з дрібниць, і дуже рідко випадає нагода зробити відразу дуже багато. Істинна велич полягає в тому, щоб бути великим у дрібницях.
Джерело: poradnytsya.info.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Фото із сайту poradnytsya.info.

Таке ніжне і яскраве печиво неодмінно сподобається дітям.

Ласощі практично з нічого

— Мамо, ну купи чогось солоденького!..

— Яке солоденьке... Це дуже дорого, а грошей обмаль...

На жаль, такі розмови у крамницях чи на ринках нині непоодинокі. У період невизначеності люди намагаються не купувати зайвого — того, без чого можна обійтися, тож змушені відмовляти малечі у ласощах через фінансові труднощі, евакуацію тощо. Але, напевно, не всі знають, що можна приготувати чудові смаколики з мінімуму найпростіших продуктів. Досвідчені господині часто діляться у соцмережах такими рецептами

ПІСНІ ПОНЧИКИ

«Нехай вдається і смакує!» — щиро ділиться рецептом Наталя Мазурчук

при 180 градусах близько 15 хвилин до рум'яності.

Інгредієнти: 0,5 л води, 3 ст. л. олії, 6 ст. л. цукру, 50 г свіжих дріжджів, борошно, олія для смаження.

Приготування. Дріжджі розчинити у теплій воді, поступово додавати решту інгредієнтів, замісити тісто, як на вареники. Винести в холодне приміщення на 2 години або в теплі потримати до години, щоб підійшло. Тоді розкачувати тісто й вирізати склянкою круги, посередині робити невеличку дірочку (наприклад, використовуючи корок). Смажити в олії на сковорідці, викладати на паперовий рушник, а потім обкачувати в цукровій пудрі (можна і без, але будуть менш солодкі).

МОРКВ'ЯНЕ ПЕЧИВО

«Воно ніжне й ароматне, дуже красиве, яскраве і хрумке, а готується легко та швидко. Хто б подумав, що з моркви може вийти така смакота!» — рекомендує сайт poradnytsya.info

Інгредієнти: 1–2 морквини (140 г), 60 г цукру, 70 г вершкового масла, 200 г борошна, 1 ч. л. розпушувача, дрібка солі, ванілін, кориця — до смаку.

Приготування. Розм'якшене вершкове масло змішуємо із сіллю, цукром, корицею, ваніліном (за бажанням та смаком). Додаємо терту на середній тертці моркву, перемішуємо до однорідності. Всипаємо частину просіяного борошна, розпушувач і місімо, поступово додаючи решту борошна. Маса має бути м'якою, податливою, не липкою. Якщо потрібно, додайте ще трішки борошна. Тісто розкачуємо у круг завтовшки 5 мм, посипаємо цукром і проходимося по ньому качалкою. Ділимо пласт на сегменти, викладаємо їх на деко, застелене пергаментним папером для випічки. Випікаємо

ПРЯНИКИ НА РОЗСОЛІ

«Я печу їх дуже часто, і скажу відразу: про те, що до їх складу входить розсіл із домашніх консервованих помідорів, знаю тільки я. Його не чути і не видно в тісті, хоч і нема додаткових ароматизаторів (кориці, ванілі тощо). Пряники мають ніжну, тонку скоринку і м'яку серединку. Відмінно підійдуть до чаю, кави, молока. Готувати швидко і просто, смак завжди радує. Для своєї родини замішую відразу подвійну порцію. Та й на другий день вони не втрачають своїх смакових якостей. Спробуйте!» — радить жінкам Марина Гармаш

Інгредієнти: 250 мл розсолу з помідорів, 1 скл. цукру, 3,5–4 скл. борошна, 3 ст. л. олії без запаху, 1 ч. л. соди (без верха).

Приготування. Злегка підігрійте розсіл (можна і холодний, але в теплом цукор швидше розтане). Всипте цукор, перемішайте, потім додайте олію, просіяне борошно, соду (не гасить!) і замісіть тісто. Воно виходить липким, може здатися, що потрібно ще додати борошна, але краще не забивати тісто. Загорніть тісто в харчову плівку і покладіть у холодильник на 10–15 хвилин. Деко застеліть пергаментом. Для формування пряників злегка змочіть долоні водою. Беріть столовою ложкою тісто, скачайте кульки завбільшки з невелику мандаринку. Пряники викладайте на деко на відстані один від одного, бо вони збіжаться в розмірі. Випікайте при 180 градусах 20–25 хвилин. Печуться вони дуже швидко, підрум'янились злегка — і діставайте з духовки. Якщо перетримати, то будуть трохи твердішими. З порції виходить два великих дека пряників.

● СІМ «Я»

Коли дитина питає про війну

– Мам, а це росія? – малий, певно, вдесьте ставить одне й те ж питання: то уточнює про злого героя з мультика, то «виловлює» негідника з вечірньої казки, а врешті сам придумує гру з таким персонажем

ти своїми вчинками, а є й такі, які мусимо нещадно нищити. Особливо якщо уражені люди нападають, як голодні звірі, на інших. Моє заключне слово – виправдано патетичне й на позитиві: «Головне, що ми, українці, незламні й мужні. Ми відстоюємо правду й добро на своїй землі». Малий слухає, а я вдивляюся в його очі, щоб переконатися, що обрала потрібні слова та інтонацію. Про що б ми не говорили, він має знати, що захищений, люблений і в безпеці.

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Приємно, що мій син уже в тому віці, коли починає мислити абстрактними поняттями. Жаль лиш, що цікавиться таким, від чого морозить... Відповідати на його питання зараз дуже важко: спочатку треба посунути вбік усі свої думки про ту горе-країну, щоб не пояснювати з надмірною гіркотою чи ненавистю. Він і так багато що відчуває, тож дорослих клопотів йому не треба. (При тім син знає, що представники цієї країни гірші за злочинців-орків. Запам'ятав, як я переповідала доньці, що навіть пресекретар казкової організації став на захист орків: мовляв, росіяни набагато гірші). Питання ж дитини таке, що одним «так» або «ні» не обійдеться, бо ж – про одвічну боротьбу Добра зі Злом.

...Він став такий нетерплячий: вимагає багато уваги, і то негайно. Здається, надмірно рухливий. А те, що мама й тато вчитують новини з телефонів, трактує однозначно: йому теж потрібно регулярно тримати в руках ту забавку. Саме та ситуація, коли особистий приклад впливає геть не так, як хотілося б. Компроміс ми знаходимо завдяки шахам: вчимося ходити, грати, програвати. Перемикаємося – і це справді працює: частину моєї уваги заповнює світ моєї дитини, яка ще в тому віці, коли так охоче ділиться своїми відкриттями і так випромінює добро й життя, як той куцук підсніжників під вікном. Надзвичайна і вчасна терапія для мам.

Пишіть, як маєте й відчуваєте потребу поділитися, – зв'язок між однодумцями як свіжий венток повітря. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13, «Цікава газета на вихідні».

● ЗНАЙ НАШИХ!

У США серіал «Слуга народу» знову б'є рейтинги

Фото із сайту 1plus1.ua.

Наразі за популярністю українську стрічку випереджає лише фільм «Вигадана Анна»

Лія ЛІС

Транслювати «Слугу народу» почав всесвітньо відомий стрімінговий сервіс Netflix. Уже за декілька днів показу фільм вискочив на друге місце в рейтингу компанії. «Ви просили, і він повернувся!» «Слуга народу» знову доступний на Netflix у США. У сатиричному комедійному серіалі 2015 року Володимир Зеленський грає вчителя, який зненацька стає президентом після того, як відео, в якому він скаржиться на корупцію, раптово стає вірусним», – написали в пресслужбі Netflix 16 березня. Нагадаємо, що американці купили права на показ серіалу «Слуга народу» у студії «Квартал 95» у 2016 році. Зараз Україна і все, що з нею пов'язане, – суперпопулярне у світі. І це заслужено.

● ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

Андре Тан перейшов на пошиття бронезилетів для армії та сил територіальної оборони

«Чи могли ми уявити, що наша компанія у 2022 році буде шити бронезилети замість суконь, флісовий одяг замість спідниць, спідню чоловіччу білизну замість вишуканого жіночого одягу? Відповідь очевидна. Проте ми пишаємося, що сьогодні робимо саме це! Ми пишаємося нашою командою, котра під обстрілами шиє необхідний одяг для ЗСУ та тероборони. Пишаємося, що ми є частиною величній історії, яка неодмінно закінчиться перемогою, нашою спільною перемогою!» — написав відомий український дизайнер в Instagram

Фото з інстаграм-сторінки andre_tan_official.

У команді працює майже 300 швачок, які щодня виготовляють близько 500 одиниць одягу.

Надія АНДРІЙЧУК

Російська агресія багатьох змусила перекваліфікуватися, аби ефективно працювати задля спільної перемоги. Знаний модельєр Андре Тан теж змінив цільову аудиторію: замість елегантних жіночих суконь нині випускає одяг для нашого війська — час диктує потреби.

Війна почалася у розпал лютневих морозів. Тож дизайнер вирішив віддати 400 теплих жилетів, які вже були в наявності. Команда розмістила декілька оголошень у соцмережах — жилети розлетілися упродовж години, а запити на теплий одяг і далі надходили. Тож миттєво вирішили продовжувати цільову допомогу військовим.

«Оскільки наша компанія спеціалізується на виробництві одягу, маємо багато зв'язків із постачальниками та виробниками в Україні та поза її межами. То кому, як не нам, одягати захисників?» — розповіла в інтерв'ю LIGA.Life Анна Шепілова, керівниця маркетингового відділу бренду ANDRE TAN.

Спочатку шили спідню, термобілизну та спальники, бо саме це замовляли для військових у різних регіонах України. У процесі роботи знаходили та адаптували лекала під певні моделі.

Трохи матеріалу компанія брала з власних запасів. Але ж її спеціаліза-

Наша компанія спеціалізується на виробництві одягу, маємо багато зв'язків із постачальниками та виробниками в Україні та поза її межами. То кому, як не нам, одягати захисників?

ція — вишукані сукні, а не військові потреби, де йдеться про одяг відповідного кольору, зовсім інші тканини. Тож доводиться шукати матеріали всією Україною. У команді працює майже 300 швачок, які щодня виготовляють близько 500 одиниць, залежно від складності самого виробу.

«Ми вже відшили декілька партій теплого одягу, спіднього, жилетів

та спальних мішків. У розробці — бронезилети та розвантажувальні жилети. Уже передали на оборону понад 6000 одиниць одягу», — зазначає пані Анна. Андре Тан у дописі в Instagram повідомив, що його компанія пошила більше тисячі флісових кофт, понад тисячу флісових штанів, близько 2 тисяч спідньої білизни, понад тисячу теплих жилетів, 500 спальних мішків... «Наразі всі зусилля кидаємо на пошиття бронезилетів. Тому дуже потрібна тканина! Конче потребуємо флісу! Його майже нереально знайти!» — пояснив дизайнер і попросив допомоги в пошуку тканини та взяти участь у зборі коштів для її закупівлі (картка 4441114444629099, **Алексенко Олександра**). «Усі інші витрати щодо пошиття та організації процесу виробництва бере на себе компанія ANDRE TAN», — каже Анна Шепілова.

За матеріалами life.liga.net, gordonua.com, ukrinform.ua.

● ПРЯМА МОВА

Злата ОГНЕВІЧ, співачка, звернулась до росіян:

Громадяни-росіяни, не шановні й не братні. Тепер офіційно для усього світу ви – ізгой, проклятий народ. Ви тепер, як лепрозорій (медичний заклад, де лікують проказу. – Ред.). І якщо у звичайному лепрозорії лікують хворобу тіла, то у вашому випадку – хворобу душі. А це, на жаль, не лікується... В мене нема ні сил, ні бажання виправдовувати вас. Після тих звірств, болю й горя, які ви у тому числі й мовчанням принесли моїй любій Україні, мені вас анітрохи не шкода. Будьте ж ви прокляті!

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Запізніле освідчення із пекла війни

— Ти як? — почула в трубіччї незнайомий голос. — Як діти? Тось, ви в безпеці? Олена мовчала. По щоках котилися сльози. Голос. Цей голос був із минулого. Став трохи нижчим, напевне, він захрип. Але вона його впізнала. Впізнала оту незабутню інтонацію і море ніжності

Анна КОРОЛЬОВА

Тосю. Це він тільки так її називав. У цілому світі тільки він. Як її ім'я можна було зменшити до отого Тосю, вона так і не зрозуміла, але для нього вона готова була бути Тосею. — Андрюха? Ти? — Я, — закашлявся, а може, зашарівся. — То як ви? Я можу чимось допомогти?

У голові одразу тисячі думок. Аж ноги підкосились і щось таке щемливе прокинулось всередині. Мати Божа, вона ж доросла жінка. Їй сорок, у неї двоє дітей. Звідки це? Так тільки в юності було. Років двадцять назад, коли він стояв поруч. І ось зараз! Смішно і сумно, і так хороше.

— Тось? Ти там? Я не можу довго розмовляти зараз. Тут таке коїться. Просто скажи, як ти? — Ми живі. Ми в безпеці, наскільки це зараз можливо. Ти де?

— А я попереду планети з кулеметом. Усе. Радий був тебе чути, пізніше наберу.

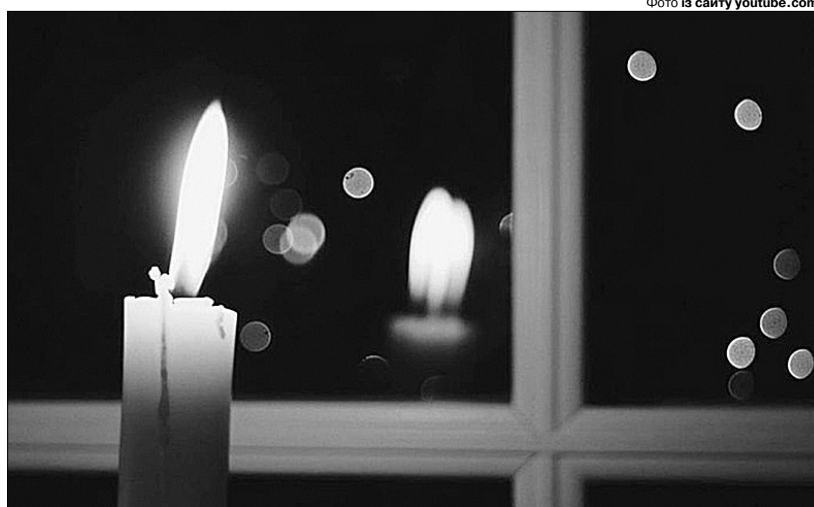
Вона ходила увесь день сама не своя. Злилась на себе. Чому? Навіщо воскресли ті забуті почуття? Вона ж прекрасно бачила, що не цікавила його ніколи. Звідки ж це все?

— Можна тебе запитати? — почав увечері без передмови. — Я все не наважувався, але сьогодні... Сьогодні такий день був... Не можу розповісти, але ти мені скажи, аби я знав, бо тут усе можливо... Чому ти тоді... Скажи, ти справді кохала свого чоловіка? Ти щаслива з ним усі ці роки?

Олена завмерла зі слухавкою у руках. Спогади. Ні, то не спогади, вона знову те проживала.

Кохання з першого погляду. Та ну! Дурниці і вигадки романтиків. Як можна покохати людину, яку побачив вперше? П-ф-ф-ф. Смішно.

Олена була прагматиком і реалісткою. У свої двадцять мала чіткий план на майбутнє, поділений для зручності на п'ятирічки. Навчання, кар'єра. У тридцять — заміж. У тридцять три — перша дитина. Дівчинка. Євою назве. У тридцять шість у неї народиться хлопчик — Веніамін або Марк. Тут поки не визначилась. До п'ятдесяти матиме

«Через кілька днів зателефонує його мама у сльозах і скаже, що його вже немає...»

свій успішний бізнес. Вона буде власницею мережі аптек у столиці. Тут теж чистий прагматизм. Щоб не сталось і не відбулось, а ліки потрібні завжди і всім. Тому тільки аптеки.

Хто ж знав, що вона з першого ж погляду покохає колегу. Імені його ще не знала, але любила усім серцем. Собі не зізнавалась, але, просто зустрівши його у коридорі офісу, була щаслива. Вони познайомляться на корпоративі і стануть добрими друзями.

“ Я ненавиджу свої весільні фото. Я плакала увесь день тоді. Казала, що від щастя.

Він пригощатиме її власноруч приготовленими стравами, назви яких вона ніколи і не чула, а вона дзвінко сміятиметься і буде їсти навіть те, що їсти неможливо в принципі. І хвалитиме його талант і кохатиме до нестями.

Вони ніколи не зустрічались. Їй було досить просто бачити його, розмовляти. А він? Здається, він її не помічав. Сприймав як колегу, друга. Міг зателефонувати вночі і розповісти про фільм, який щойно переглянув. Але нічого більше. Просто друг.

— Ти знаєш? — продовжує він. — Я так тебе кохав. Не так, прости. Я так тебе кохаю. Я ж навіть одружуватись пробував, — сміється. — Добре, дітей не назвали. Олена пішла через рік, а я і не тримав. Схожа була на тебе. Така ж весела і чорнява, але не ти... Вона була не ти. А ти була з іншим. Господи, скільки ж разів я хотів тебе набрати. Тримав телефон у руках. Але ти ж за-

міжня. Напевне, і не згадаєш, хто я. Ти його кохала? Ти щаслива? Скільки у вас дітей?

— Двоє, — чужим, не своїм голосом озвалась Олена. — Ні. Ніколи. Я ніколи його не любила. Просто... Господи, чому ж так важко? Ти ж не звертав на мене уваги. У мене серце краялось. Я ж так тебе кохала, людоньки. Я на зло тобі сказала, що заміж виходжу. Ми ж із Павлом і не зустрічались. Він жартома заміж покликав, а я тоді у тебе запитала... Пам'ятаєш? Я запитала тоді, що мені робити. Аби ти прокинувся, аби зрозуміти, врешті, чи й потрібна тобі була. А ти сказав, що радий за мене і що ми з Павлом — прекрасна пара. Я ненавиджу свої весільні фото. Я плакала увесь день тоді. Казала, що від щастя. Посміхалась. Але він не був тобою. Ти... ти зараз де?

— У пеклі, Тосю. І точно знаю, що не повернусь живим.

Він тричі ще дзвонив. Про те, де був, ні слова. Вона ще встигла розповісти про розлучення і про те, що досі його кохає. А він — про те, що не наважувався. Скаже, що ніколи не міг подумати, що вона кудись подінеться із його життя. Розповість, що у двадцять п'ять усе життя було попереду... І про те, що існує ось така любов, він і не знав. Просив пробачити йому.

А потім буде тиша. Їй через кілька днів зателефонує його мама у сльозах і скаже, що його вже немає. Скаже, що він Герой і що кохав лиш Тосю. Завжди.

... Сьогодні вони удвох. Катерина Семенівна, мама Андрія, евакуювалась з-під Києва, дивом виживши. Їй не було куди податись, Олена ледь умовила, аби та приїхала до неї. За ці десять днів вони стали мов мама з донькою. Їм і розмовляти не потрібно. Сядуть, обіймуться і плачуть.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Добро зараз – озброєне і дуже небезпечне

Був час, давно, я була апологетом «непротівлення злу насілієм».

Такі вот дивні «заблудження» високодуховної «лічності» між трьох сосен «лучіків» добра і віри у можливість з'ясування всього у вербальній площині

Наталка МУРАХЕВИЧ

Малому навіть своєму здуру якийсь час забороняла бити тих, хто його ображав (добре, дитина із силою удару в кілька десятків кг на квадратний сантиметр і синім поясом з карате згодом сама дала собі дозвіл на агресію – і норм справлялась).

А я вот казала: «Не спускайся до їхнього рівня. Найкраща битва та, якої не було». Він відповідав: «Мам, я спущусь на хвилинку, дам в роги – і назад піднімусь. До свого рівня».

І мав рацію.

Бо.

Розмовляти з опонентом його мовою – це ж логічно. Добре, коли ти і в роги можеш, і Баха на скрипці на фоні імпресіонізму. А зайти ж ти – ниці і ущербні.

Відтак висока духовність – вона доречна на рівні високої духовності.

А рівень, на якому необхідно зараз давати відсіч, – він простий, грубий і матеріальний. З кров'ю і матюками.

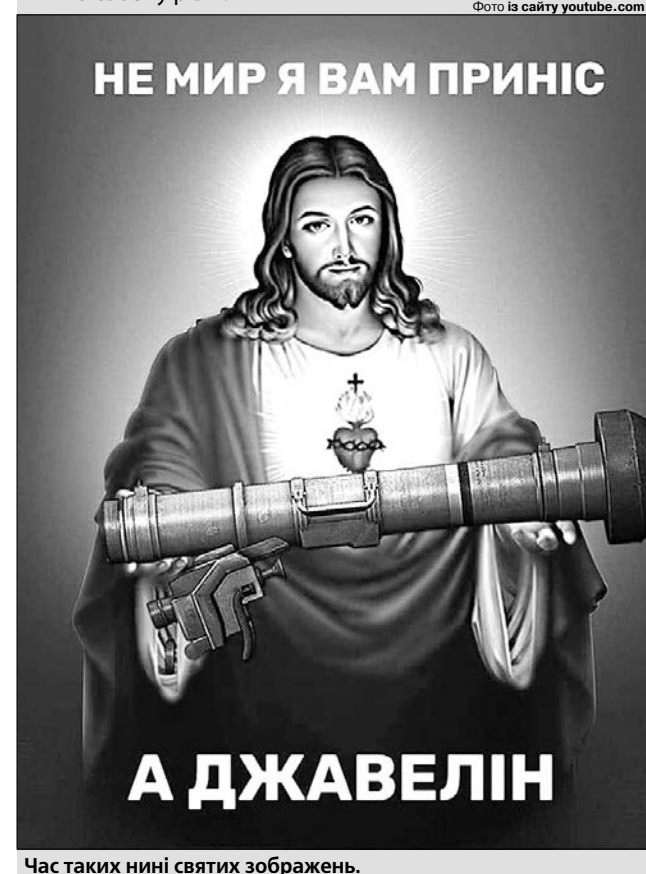
Вот і норм священники кажуть, що вбивство агресора – то не гріх і в тому навіть сповідатися не тре...

Місце ворогів – на цвинтарі і в пеклі.

Добро зараз – озброєне і дуже небезпечне.

А висока духовність – далі буде...

На своєму рівні.

Час таких нині святих зображень.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск – ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.

Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94, з питань реклами – (0332)77-07-70, приватних оголошень – (0332)72-39-32, розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь»

n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші. **Передплатні індекси:** 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей). Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р. КВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 475

● НАРОД СКАЖЕ, ЯК ЗАВ'ЯЖЕ

«Анжела, альо!.. Альо, кажу... Бай–рак–тар!»

О, альо, Анжела, доця, оце мені більше наравиця, коли твій отой ригтон співа «Бай–рак–тар!». Йй–бо лучче за того Фелліні. Чо звоню? Так повітряна ж тривога! А, знаєш? Ну, харашо, харашо

Я де? Я в погребі, як ти й наказувала. А шо ж. Лиш завило — і гайда! Щоб їм бл@дям ті бомби в сраку! Я вже десантіруюсь в ляду, як спецпризначенець.

А ти шо думала?! Треніровки! А як перший раз з переляку, доки заскочила, та й мимо драбини, всі шаблі дупою поражувала. Щоб тим хуйлом підняло і гупнуло об землю, паскудою такою, щоб москва здригнулась!

Тато шо? А тато знизу ловив, та так вдвох і лягли на купу з бурячками.

Що казав? Казав, шо доки путін нападе, то тут ми вб'ємося. Коти з ним согласні. Вони вже самі в ляду скачуть по сирені, дресировані.

Семдесят год прожили з кацапами! Навчені, шо воно в дитини з рота шмат видере.

Шо питаєш? Чи тато согласився по тривозі в укриття ховатись? Хах, ще б пак! То він перше хоробрився, воно вие, а дід наш дерева обрізає, герой тероборони! Після того, як твій малий петардою кинув, пасіба йому, дідові розвиднілось! Просвітленіє настало! Біг, як горний сайгак! Ага! Шо, кажу, чорт старий, включив турборежим?

Що робимо? В погребі бараболі перебрали, моркву перебрали, яблука перебрали, буряки повикидали. Тепер банки з концерваціями перебираємо.

Да, канешно, є шо перебирати, ти ж знаєш, в мене тут стратегічний запас.

А хто мені казав: «Мама, нашо ви стіко закатуєте? Хто його має істи?» Га?

«Шоб він проріс «семушками» на нашій землі! Шоб його археологи через тищу років найшли з тризубом в сраці!»

Шо тепер скажеш? Бач, мама знає, шо робить, мама життя прожила. Це ви розпаскудяні, а мама з кацапами в одній країні жила. Мама знає, шо те падло годне зробити! Щоб тако шось хароше, то не! Хіба воно нас один раз нищило?

Шо ти знаєш? Історію вчила? Ага, я в тій історії жила... Чого, ти думаєш, бабуся кришечки хліба зі стола згортала? Знала, як та падла їх голодом заморила. Це вже ви розпаскудяні: багети, крувасани, лаваші, стопітцот сортів хлібців. Шо не влізло, то викинули. А бабуся хлібчик цілувала.

Аааа, бач, тепер поняла? Ото. Семдесят год прожили з кацапами! Навчені, шо воно в дитини з рота шмат видере. Шоб його за задні ноги та й об куранти головою, суку таку! Так шо ти на мої запаси

не гони! Ми з татом всіх прогонуємо в партизанському тилу. О!

Попропадало багато? Тю, ти странна! То біологіське оружїє. Банки з огірками позапрошлогодні подулись, то я їх на горище затарабанила (в мене тут наблюдательний пункт), кажуть, ними дрони добре херачити. Так в мене тут пів сотні стратегічних набоїв, хай лиш підлетять! А шо ти ржеш? Хер його знає, шо в тих кампотах вже завелось. Я ж на всіх закриваю, а ви не хочете, вам ото смузї подавай. Тушонка вам жирна! Оно банки подулись, боюсь представить, які там цивілізації вже розвинулись. Треба шоб хтось москалям завіз на позиції. Я їх без жодного пострілу виложу м'ясним продуктом.

Закінчення на с. 8

● П'ЯТЬ БАЛІВ!

Дерусифікація: рівненський бізнесмен пропонує премію за нову назву пива

Виробникам ковбаси «Московська» і сиру «Російський» можна чинити аналогічно

Наталка ЧОВНИК

Директор міського пивзаводу Мар'ян Года написав у Facebook, шо оголошує конкурс на нову

назву пива «Жигулівське»: «Реальну історію походження пива і його назву нескладно знайти в інтернеті. Прекрасний рецепт «Віденського пива»! Саме таку початкову назву воно мало. Його автором був австрійський пивовар Альфред фон Вакано. Проте в тридцятих роках минулого століття більшовики вирішили змінити його назву і придумали йому історію пролетарського походження.

Так воно стало «Жигулівським». Оголошую конкурс на загальноприйнятну назву пива для всієї України на заміну назви «Жигулівське». 1 премія — 5 000\$. 2 премія — 3 000\$. 3 премія — 1 000\$.
Ваш варіант?

Фото із сайту obolon.ua

● УВАГА, ВІКТОРИНА!

Б'ємо по кривавому путіну і гранатобузом!

Відгадайте, що ми заховали — і виграйте кошти для армії

Грицько ГАРБУЗ

Пропонуємо зіграти в нашій інтелектуальній вікторині, завдяки якій ви можете зробити добру справу. Апризом для переможця тижневого конкурсу стануть кошти (і від «Волині–нової», і від «Цікавої газети на вихідні»), які ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера–благодійника...

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-3»

Більшість, почувши назву захованого нами предмета, згадає одразу народну казку, а дехто, глянувши на емблему відомої мережі, яка позичила цю казкову назву, побачить й політичну силу одного з народних депутатів–динозаврів.

Також цей предмет асоціюється з бабусиним внеском у перемогу українських воїнів над путінською ордою. До речі, один із головних героїв казки — улюблений персонаж Мордору. А сама мережа — частина великої групи компаній із нетеплою назвою, яка уже кілька років, як дала відкоша будь–яким російським товарам — і матеріальним, і духовним.

А ще близький родич захованого нами предмета асоціюється з дуелями.

Що ми заховали у гранатобузі?

Призом для переможця тижневого конкурсу стануть кошти (і від «Волині–нової», і від «Цікавої газети на вихідні»), які ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера–благодійника...

Слово–відповідь треба надіслати до 2 квітня (включно) тільки у вигляді sms–повідомлення на номері: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова–відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграві призових волонтерських 200 гривень (100 — від «Волині–нової» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. **Смерть путіну!**

● ПРЯМА МОВА

Сергій ФУРСА, фінансист, про економіку під час війни:

Зараз боляче Україні. І боляче Росії. В економіці у тому числі. Але це різний біль. Україна, як хлопець, який зламав ногу. Дуже боляче, важко навіть пересуватись, але лікар обіцяє, що через пів року ти зможеш бігати. А підтримка від західних партнерів буде колосальною. А ось у російській економіці діагностували рак третього ступеня. І якщо не ампутувати путіна, то летальний кінець невідворотний.

